

Ομάδα Β'2

Το CD

Τον **διπλό ψηφιακό δίσκο** «Τραγουδώντας και χορεύοντας στα Πιέρια... Παραδοσιακά τραγούδια Μηλιάς Πιερίας» εξέδωσε ο Μορφωτικός και Πολιτιστικός Σύλλογος Κάτω Μηλιάς Πιερίας «Οι Λαζαίοι». Τα τραγούδια αποδίδει η χορωδία του συλλόγου με τη συνοδεία τοπικών οργανοπαικτών. Η συλλογή των τραγουδιών και η διεύθυνση της χορωδίας έγινε από τον Γιώργο Μ. Χανδόλια. Η έκδοση είναι **πλήρης**, αφού οι υπεύθυνοί της μερίμνησαν να συμπεριληφθούν και τα **κατάλληλα** κείμενα, τα οποία εισάγουν τον ακροατή του δίσκου στη **μουσική ιστορία και παράδοση του τόπου**. Τα **συνοδευτικά** κείμενα έγραψαν ο Γιώργος Μ. Χανδόλιας και ο διδάκτορας Μουσικολογίας **Θωμάς Αποστολόπουλος**, ο οποίος μεταξύ άλλων **έκανε το μουσικό σχολιασμό των τραγουδιών και την καταγραφή τους στη βυζαντινή παρασημαντική**. Οι δύο δίσκοι περιλαμβάνουν **44 τραγούδια που καλύπτουν όλο το φάσμα των εκδηλώσεων της ζωής (ηρωικά-ιστορικά, της ξενιτιάς, της εργασίας, νανουρίσματα, ταχταρίσματα, των εορτών, της αγάπης και του έρωτα, του γάμου)**.

Το αριστούργημα του βωβού κινηματογράφου "Nosferatu" ντύνει μουσικά ο Σάκης Παπαδημητρίου.

ΣΑΚΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Νέο άλμπουμ με "Nosferatu a Monopoli"

Μία **συνεχής** λήψη χωρίς μείξεις, προσθήκες και αφαιρέσεις στο ηχογραφημένο υλικό κατά την προβολή του αριστουργήματος του βωβού κινηματογράφου "Nosferatu" του 1921 είναι **το νέο άλμπουμ "Nosferatu a Monopoli"** του γνωστού δημιουργού Σάκη Παπαδημητρίου. Το cd, που περιλαμβάνει μία **ζωντανή** ηχογράφιση της συναυλίας στο Ωδείο "Nino Rota" της Μονόπολης της **Ιταλίας**, θα παρουσιαστεί σήμερα στις 8 μ.μ. στον Ιανό από τον οδοντίατρο και πρόεδρο του συλλόγου φίλων τζαζ και δημιουργικής μουσικής Θεσσαλονίκης Γιάννη Κουτσουρίδη, τον παραγωγό και πολιτικό επιστήμονα Λουκά Στεφανίδη και τον αρχιτέκτονα Γιάννη Χατζηγώνα.

Ο γνωστός δημιουργός **ασχολείται με τη σχέση βωβού κινηματογράφου και μουσικής επί σκηνής από το 1989**. Ο ίδιος έχει συνθέσει μουσική για θεατρικές παραστάσεις και **πολυσύνθετες** εκδηλώσεις όπου συνδυάζεται η λογοτεχνία, ο χορός, το βίντεο και η ζωγραφική, ενώ **έχει επενδύσει μουσικά περισσότερες από είκοσι ταινίες**. Είναι γνωστός για την έρευνα και ενασχόλησή του με την τζαζ μουσική, **αφού εμφανίζεται κατά καιρούς με μικρά συγκροτήματα** στην πόλη, έχει εμφανιστεί με διάφορα συγκροτήματα σε ευρωπαϊκά και διεθνή φεστιβάλ. αλλά συμμετέχει και σε σεμινάρια για την τζαζ και τη σύγχρονη μουσική. Ακόμη, **έχει εκδώσει το βιβλίο "Εισαγωγή στην τζαζ"** και **άλλα δεκαέξι βιβλία** με δοκίμια, πεζά, ποιήματα και μελέτες, ενώ **μουσικά κείμενά** του περιλαμβάνονται σε πολλές ελληνικές και ξένες ανθολογίες και έχουν μεταφραστεί στα αγγλικά, γαλλικά, γερμανικά, ολλανδικά, ιταλικά και ρουμανικά.

Σχολία: πορτοκαλί , Πληροφορίες: πρασινα

Κριτική μουσικής

"Blueprint 2. The Gift & the Curse" Jay-Z (Universal)

Χρόνια μπροστά μας, το βλέπω τούτο εδώ το Blueprint 2 - το "Χάρισμα και η Κατάρα" του Jay-Z - να το δείχνουν όλοι και να λένε "άλμπουμ /σταθμός" και τα σχετικά και πώς επηρέασε το χιπ χοπ και το αρ εν μπι στα χρόνια του Έμινεμ και κάτω από τις απειλές του πολέμου. Πώς αυτό εδώ το παλικάρι από το Μπρούκλιν της Νέας Υόρκης που γεννήθηκε με το όνομα Σον Κάρτερ και έγινε ο Jay Z ξόρκισε τους δαίμονές του με το διπλό αυτό πακέτο των θαυμάτων, μια βίβλο της μουσικής (του) που ελίχθηκε από το γκέτο και έφτασε παντού, ανακατεύοντας ρυθμούς, ανταλλάσσοντας το στυλ με την ουσία και κλέβοντας πάλι πίσω το στυλ. Στο "03 Bonnie & Clyde" παίζει και η Μπονσέ Νόουλς, η Φέιθ Έβανς στο "A Dream" (με τη φωνή του Notorius BIG να ακούγεται από άλλες εποχές), στο "Guns and Roses", ο ροκ σταρ Λένι Κράβιτς, ο Dr. Dre Rakim και η Τρουθ Χερτς στο "The Watcher 2", ο Jay-Z οργάνωσε ένα απολαυστικό ταξίδι στα αξιοθέατα της νέας μουσικής που αξίζει να κάνουν όλοι, ακόμη και εκείνοι που στη γλώσσα του χιπ χοπ ακούνε μόνο κινέζικα.

Πληροφοριακό μέρος: ροζ, Σχολία/αξιολογικές κρισεις: γαλαζιο

Μήπως είδατε τη σόουλ;

Χάσαμε κάτι; Πού πήγαν οι γιορτές; Πού πήγαν οι αληθινές ευχές; Πού πήγε η λογική και η ψυχραιμία; Πού πήγε... η σόουλ;

Η σόουλ δεν πέθανε με τον Ότις Ρέντινγκ, δεν σταμάτησε όταν τα παράτησε ο Αλ Γκριν, δεν ξεθώριασε με τη φωνή του Τζέιμς Μπράουν. Έι, ο Σόλομον Μπερκ είναι εδώ. "Don't Give Up On Me" Solomon Burke (Hitch Hyke) Μπορεί να κάνει τον Θεό να κατέβει στη γη για να τον ακούσει να τραγουδάει, μπορεί να βάλει φωτιές μ' αυτή τη φωνή ακόμη και στα ποτάμια - ο θρύλος λέει κι άλλα πολλά για τον βασιλιά της Rock and Soul, τον τραγουδιστή των τραγουδιστών, τον Σόλομον Μπερκ. Τότε ήταν οι εποχές που η φωνή έβγαине από την ψυχή, τράνταζε τα σωθικά, έσταζε σοφία, πείρα και πάθος - δεν περνούσε από κριτές μπροστά σε κάμερες. Τώρα, τι εποχές είναι; Οι ίδιες ακριβώς (αν επιμείνετε σωστά). Τώρα - και για τον "βασιλιά" Σόλομον ειδικά - οι θαυμαστές τού γράφουν τραγούδια. Και όταν λέμε θαυμαστές; Ε, να κάτι Μπομπ Ντίλαν, Έλβις Κοστέλο, Τομ Γουέιτς, Βαν Μόρισον, Μπράιαν Γουίλσον, Νικ Λόου - τέτοιοι θαυμαστές, σε παραγωγή διά χειρός Τζο Χένρι. Μια παραδεισένια συνωμοσία. Για τον Σόλομον και μόνο. Καλά, θα ρωτήσει ο υποψιασμένος κατ' άλλα αναγνώστης, ποιος ακριβώς είναι ο Μίστερ Μπερκ; Οι Rolling Stones τραγουδούσαν κομμάτια του, ο Μπρους Σπρίνγκστιν ανεβάζει συχνά στη σκηνή το Cry To Me, και εκείνος - η φωνή της σόουλ - φιλοσοφεί τη φήμη με σύνεση και αποστάσεις, με τη λατρεία του για τη μουσική να υποκινεί κάθε σενάριο στη ζωή του. Έτσι δηλαδή όπως κάποτε ορίζονταν οι τύχες της δισκογραφίας. Το κέρδος ήταν κάτι που ερχόταν μετά και κατά... τύχη. Το "Don't Give Up On Me" έχει τα κότσια να συνεφέρει τη μουσική σκηνή ολόκληρη. Να θυμίσει την ιστορία του Σόλομον Μπερκ, που με τους δίσκους του έδωσε τόσο συναίσθημα που άφησε το στίγμα του σε εκείνη την αφρικανο-αμερικάνικη έκφραση, που έμελλε να γίνει η σόουλ. Στα 60 κάτι του ο Μπερκ, αναστατώνει μοναδικά με το "Judgement" που έγραψε ο Κοστέλο, παλεύει για όλα στο "Stepchild" του Ντίλαν, ζωντανεύει για τα 68 (!) εγγόνια του τα παραμύθια από τη μουσική της ψυχής. Και τίποτε δεν πρόκειται να ταραξεί την ηρεμία του - οι δουλειές, βλέπετε, τρέχουν στην άκρη, ο στόλος με τις λιμουζίνες που διαχειρίζεται ή τα της προετοιμασίας για την

τελευταία κατοικία - ο μίστερ Μπερκ έχει λύσει τα μυστήρια της ζωής, γιατί στη μουσική μυστήρια δεν υπάρχουν. Αρκεί να ρίξεις τις σωστές αντιστάσεις.

1.

Πληροφορίες: Ροζ , Αξιολογικές κρίσεις/σχολία : Γαλαζιο , Προβληματισμοί κριτικού: Καφε

Διαφοροποιήσεις κριτικής από την παρουσίαση μουσικής

Στο κείμενο της παρουσίασης μουσικής φαίνεται να υπάρχουν αρκετές πληροφορίες και περιγραφές σχετικά με το αντικείμενο. Αντίθετα, στο κείμενο της κριτικής μουσικής εντοπίζεται η υπαρξη περισσότερων σχολίων και αξιολογικών κρίσεων από τον κριτικό. Ακόμα, το κείμενο της κριτικής μουσικής είναι εκτενέστερο σε σχέση με το κείμενο της παρουσίασης , το οποίο είναι πιο συνοπτικό. Γενικότερα, δηλαδή, το κείμενο της παρουσίασης χαρακτηρίζεται για τον πληροφοριακό του χαρακτήρα, ενώ το κείμενο της κριτικής μουσικής για τους προβληματισμούς και τα σχόλια που εκφράζονται από τον κριτικό που το συγγράφει.